

VRAGEN-AVOND

7 februari 1975

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Daar het de vijfde vrijdag binnen één maand is, zullen wij de avond besteden aan het beantwoorden van de vragen die u al dan niet schriftelijk te stellen hebt.

VRAGEN-AVOND

Ik zou dan graag willen beginnen met de vragen die schriftelijk zijn ingediend. Mag ik de eerste vraag van u?

Vraag: Is er een verklaring voor de snelle bevroering van de mammoeten in Siberië?

Antwoord: Er is een verklaring voor, wanneer men rekening houdt met bepaalde verschijnselen. Hebt u wel eens een blizzard meegemaakt? Het is een opeens opstekende sneeuwstorm. Voordien kan het zelfs nog warm zijn, zodat je in je zomerpak buiten kunt lopen. Opeens steekt de wind op. Even later begint er sneeuw te vallen die al zeer snel overgaat in een soort ijsnaalden-storm. In zeer korte tijd - enkele minuten - daalt de temperatuur dan tot 40° of meer onder nul. Deze storm, gepaard gaande met een steeds lager wordende temperatuur, kan enkele dagen duren. Het gebied, waarin de blizzard heeft gewoed, is kenbaar door veel ijs, planten die dood zijn gevoren, dieren die het niet hebben overleefd, tenzij zij een goede beschutting konden vinden enz.

Stel u voor dat een dergelijke situatie op zeer grote schaal plotseling plaats vindt. Er is dan sprake van een zeer plotselinge weersomslag, voortkomende uit veranderingen in de hoogste luchtlagen. De vochtverzadiging van de atmosfeer speelt in het verschijnsel een belangrijke rol. Hevige windstoten treden op, de temperatuur valt tot rond 80° onder nul. Realiseer u, dat alle leven dat buiten is, een dergelijke plotselinge koude ten hoogste enkele uren zal kunnen verdragen. Besef verder, dat een dergelijke storm langer dan enkele dagen kan aanhouden en dan alles onder ijs begraaft. In het gebied van de Huron heeft een blizzard eens ruim 10 dagen geduurd. Het gevolg was dat zelfs trappers in hun blokhutten doodvroren, omdat tegen de sterke wind, gepaard gaande met hevige koude, niet op te stoken was. Toch viel de temperatuur in deze periode maar tot iets meer dan -50°.

Mammoets waren dieren die aan een gematigd klimaat gewend waren. Zij werden door een dergelijke storm van zeer lange duur overvallen. Enkel van hen waren op dat ogenblik zelfs nog bezig te eten. Zij werden door een sterkere temperatuursdaling zodanig aangetast, dat de meesten onder hen niets anders overbleef dan te gaan liggen waar zij zich bevonden. Juist dezen werden in zeer korte tijd overdekt door een ijslaag, die eveneens sterk onderkoeld was. Het eindresultaat was een diepvries mammoet. Men heeft wel berekend dat de temperatuur in korte tijd tot -150° gevallen moet zijn. Dit lijkt mij echter nogal sterk. Ik meen dat, rekening houdende met de zeer sterke koeling die optreedt onder de door mij geschetste omstandigheden, weefsels na ongeveer 1½ à 2 uren reeds bevroren zijn, indien de temperatuur niet verder daalt dan -80°.

Houdt men rekening met het verteringsproces van de mammoet, stellende dat het dier zich voedde kort voor of op het ogenblik dat de weersomslag plaats vond, dan is ook de gevonden maaginhoud te verklaren. Zij zal echter bij de betrokken dieren gemeenlijk niet meer dan 5 uren oud kunnen zijn, omdat het dier reeds binnen deze periode aan een tweede graastijd toe was. Ik wil hierbij opmerken dat zwakkere dieren die onmiddellijk zijn gaan liggen, waarschijnlijk nog iets langer een actief maagsap hebben behouden, dan de dieren die door bleven lopen en zo sneller geheel verkoelden, wat snellere bevroering ten gevolge had, wanneer zij neervielen.

Vraag: Zijn dergelijke rampen ook in andere gebieden gebeurd?

Antwoord: Bv. in Alaska vond men gebieden, waar dieren in stukken waren gescheurd, bomen waren ontworteld enz. Dergelijke rampen, gepaard gaande met ongewoon sterke winden en zeer lage temperaturen, zijn zeker meerdere malen voorgekomen en zeker niet alleen op het noordelijke halfrond. Zelfs in de overleveringen van de tropen vinden wij verhalen over ijsregens en zeer lage temperaturen, voerende tot grote rampen. Ofschoon rond de evenaar dit kennelijk meer te maken heeft met het neerstorten op aarde van een vroegere satelliet, die grotendeels uit ijs bestond. Legendes vertellen hoe voorouders van bepaalde volkeren zich hiervoor wisten te redden door weg te vluchten in hooggelegen grotten, waarin zij lange tijd verbleven voor zij weer de buitenwereld konden betreden.

Ook van grote overstromingen horen wij overal steeds weer, wat duidelijk maakt dat dergelijke rampen gebeuren in de geschiedenis van de aarde. Gemiddeld schijnen zij rond eens per 10.000 jaren op te treden, ofschoon wel eens een periode tussen twee dergelijke alomvattende rampen - voor een bepaald gebied dan - 20.000 jaren bedragen heeft. Ook rond het randgebied en noordelijk daarvan vindt men tekenen van een zeer grote ramp. Het lijkt mij dus redelijk om te stellen dat grote, soms halve werelddelen omvattende, rampen vele malen in de geschiedenis van de wereld zijn voorgekomen.

Vraag: Hoe is volgens u de aardolie ontstaan?

Antwoord: Je zou natuurlijk kunnen beweren dat een verre voorvader van een sjeik lange tijd geleden met een magisch oliepersje onder de grond heeft zitten knoeien, maar dat gelooft u toch niet. De werkelijkheid is dit: Wanneer grote hoeveelheden dierlijke en plantaardige resten - eencelligen en kleine meercelligen tot aan plankton toe - in grote massa sterven en door bedekking met bv. zand onder grotere druk komen, ontstaan er ontbindingsproducten. Indien dit gebeurt in een aardlaag, waarin ook bepaalde stoffen aanwezig zijn, zal zich een langdurig proces ontwikkelen, waarvan het eindproduct aardgas en olie is. Aardolievoorkomens zijn gemeenlijk ontstaan door een neerslag van grote massa's klein leven onder water, waarbij de resten als een soort slib geconserveerd worden. Vulkanische werkingen of aardverschuivingen bedekken het reeds met een zandlaag bedekte slib met lagen steen of in enkele gevallen lava.

Het gevolg is dat de ontbindingsprocessen en menging met bestanddelen uit de omringende grond plaats vindt in een omgeving die in de praktijk van de lucht is afgesloten. Eerst ontstaat een viscose stof - semi vloeibaar, met kleine vaste bestanddelen - waarin chemicaliën zich oplossen en tot nieuwe moleculaire vormen verbinden. De kwaliteit van de olie is dan ook afhankelijk van de samenstelling van de bodem om de omgeving van het oliereservoir. De eerste producten zijn gas en betrekkelijk lichte olie. Kan meer gas ontsnappen, dan speelt zich een soort indamping af en krijgen wij zwaardere olie, waarin ook het minerale bestanddeel nadrukkelijker tot uiting komt. Vluchtige elementen blijven echter gemeenlijk toch in voldoende mate als een soort gasbel hangen. Dit verklaart het voorkomen van z.g. spuiters bij aanboring van een olieveld: het gas doet de olie onder druk uit het boorgat spuiten.

Is dit voldoende?

Vraag: De ODV-lezing over de beschaving van Mu verschilt wel enigszins met het boek van Churchward. Welke lezing is juist?

Antwoord: Ik meen dat dit op zich voor u niet zo belangrijk is. Maar u zult begrijpen dat ik de deskundigheid van degenen die ik ken en die met geestelijke middelen de tijd kunnen onderzoeken altijd wat hoger zal aanslaan. Ik ben dus geneigd voor de ODV te kiezen. Het uiteindelijke oordeel wil ik echter liever aan u overlaten, want het is niet bepaald netjes een ander te veroordelen, omdat hij met jou van mening verschilt.

Vraag: Is het juist, dat de aarde een tweede maan heeft?

Antwoord: Had. Wanneer u zegt, of het wel eens voor is gekomen en ook in de toekomst wel voor kan komen, dat steenbrokken van enige omvang vanuit de ruimte door de aarde kunnen worden ingevangen, op een wijze waardoor zij enige tijd rond die aarde zich in een omloop bewegen, voor zij uiteindelijk op die aarde terecht komen, heeft u gelijk. Zij zijn dan tijdelijke

satellieten. Maar ik veronderstel dat dit niet datgene is wat u met maan wilt aanduiden. In dat geval moet ik ontkennen dat de aarde een tweede maan heeft.

Voldoende?

Vraag: Wilt u meer verklaren over de inspirerende werking van muziek?

Antwoord: Elk wezen is gevoelig voor trillingen. Trillingen zijn ook voor planten en bepaalde diersoorten van belang. Is er enig bewustzijn, dan vormen zij in feite vaak een soort taal. Er worden door die trillingen dan associatiebeelden opgewekt. Wanneer u muziek hoort, kan die muziek dus wel degelijk invloed uitoefenen op uw gemoedstoestand, maar daarnaast inwerken op uw denkvermogen, daar hierdoor bepaalde associaties worden gewekt, of in het bestaande gedachtenpatroon tijdelijk een grotere rol gaan spelen. Het is dus redelijk om aan te nemen dat muziek, mits deze de juiste associaties in u wekt, u kan helpen uw gedachten beter te richten, beter te concentreren, associëren. Zij kan dus inspirerend werken, wanneer je bepaalde problemen op wilt lossen. Ik heb het hierbij niet over het magische element, dat in muziek verborgen kan zijn, maar zuiver over de inspirerende werkingen daarvan. Laat mij u een voorbeeld geven:

Jongeren houden over het algemeen nogal van een zeer ritmische eenvoudige muziek, dit terwijl de aanduiding van deze geluiden als muziek door ouderen vaak als vraagwaardig wordt beschouwd. Voor de jongeren betekent de muziek echter beweging, ritme, vrije tijd, persoonlijke uiting. M.a.w.: deze geluiden verzwakken soms bepaalde remmen in de persoonlijkheid, terwijl zij zeer zeker ontspant en stimuleert tegelijk. Wanneer iemand die niet aan deze muziekvorm is gewend, daarbij geconcentreerd zou moeten werken, zou hij van zijn taak weinig of niets terecht brengen. Het ritme wekt niet de juiste associaties, de rest wordt eerder als storend ervaren. Een jongere die geheel opgaat in deze wijze van werken met ritmen en akkoorden, zal hierdoor echter wel gestimuleerd worden. Het stoort hem niet, hij zal integendeel juister werken.

Voor bepaalde ouderen is het wel eens goed hierbij op te merken, dat het niet zo onzinnig is dat kinderen een plaat draaien of naar een popstation luisteren, terwijl zij hun huiswerk maken. In vele gevallen werken zij beter dan zonder een dergelijke afleiding, omdat zij bij het ontbreken van deze geluiden meer gespannen werken en met hun gedachten ook eerder gericht zijn op hetgeen zij zouden willen doen, dan op hetgeen zij nu moeten doen.

Vraag: U sprak van de magische werking van muziek. Kunt u dit nader omschrijven?

Antwoord: Ik zal trachten dit kort te formuleren. Elke toon veroorzaakt in een klavier bij aanslag resonanties in andere snaren, ook die welke tot een andere toonsoort behoren. Al, waarin trillingen mogelijk zijn, kan reageren op de trillingen die voorkomen in een muziekstuk. Geluid en trilling hebben grote kracht op materialen die daarop afgestemd zijn. Een bekend voorbeeld van dit laatste is wel de sterke stalen brug die instort, omdat soldaten daarover heen marcheren en het ritme van hun pas harmonisch is met bepaalde delen van de brug. Let wel, die brug heeft dus veel zwaardere lasten gedragen dan de soldaten. Maar het ritme betekent een trilling die het materiaal eenvoudig doet scheuren.

Bij geluid - dus ook bij muziek - zijn zowel trillingen denkbaar die ver onder de menselijke gehoorrens liggen als trillingen die daar ver boven gaan. Bepaalde muzikale klanken in vele gevallen vooral, wanneer dezen nog door bepaalde instrumenten worden voortgebracht, kunnen de mens beïnvloeden op een gebied dat ver buiten zijn gehoor bewustzijn ligt, terwijl zijn gehele wezen, soms zelfs delen van zijn levenslichaam, hierdoor wel beroerd en op een bepaalde wijze gestimuleerd kunnen worden. Wanneer dit het geval is, kan de muziek een dwingend suggestieve werking krijgen. Soms zal zij de feitelijke energiehandelingsvrijheid e.d. bevorderen in andere gevallen echter verlamt de trilling deze mogelijkheden juist.

Zodra wij te maken hebben met trillingen die het levenslichaam en het mentale gebied van de mens beïnvloeden, zullen ook entiteiten, die zich in de omgeving bewegen, eveneens door deze trillingen beïnvloed worden. Voor hen vormt dit dan vaak zelfs een harmonische band met alle wezens die dezelfde trillingen op gelijksoortige wijze ondergaan.

Degenen die dit weten, maken gebruik van bepaalde juist berekende vibraties om zo een afstemming op bepaalde geestelijke krachten te verwerven. Daar zij deze geluiden veelal in bepaalde sequenties programmeren die ook in de mens bepaalde werkingen veroorzaken, verkrijgen zij - krachtens de door de entiteiten ervaren band met de mensen die dit beleven - een soort dwingende kracht. Zij zijn a.h.w. bevelen. Muziek kan dus een beheersingsmogelijkheid vormen t.a.v. entiteiten die door de daarin aanwezige trillingen beroerd worden. Dat is het magische aspect van de muziek. Er zit meer aan vast, maar binnen het kader van een vragenrubriek lijkt mij dit voldoende.

Vraag: Hoe denkt u er over tijdens yogaoefeningen muziek voor zenmeditatie af te spelen?

Antwoord: Wanneer het om meditatieoefeningen gaat binnen het yogasysteem, kunnen volgens mij bepaalde delen van de zenmuziek wel bruikbaar zijn. Zodra het echter gaat om de beheersingsoefeningen die bij yoga een belangrijke rol spelen, zelfs in meditatietechniek, lijkt het mij beter deze muziek niet te gebruiken.

Vraag: Hoe staat u tegenover het afstaan van een stoffelijk overschot aan de medische wetenschap? Heeft het ontleden van het lijk bepaalde gevolgen voor de overgegene?

Antwoord: Mag ik in een vergelijking antwoorden? Er was een man die een oude jas had, die hij eigenlijk graag kwijt wilde. Toen zijn vrouw die jas dan ook aan een bedelaar gaf, die deze in stukken begon te knippen om er iets anders van te maken, haalde hij alleen zijn schouders op en sprak: ik hoop dat de man er een goed gebruik van weet te maken. De vrouw van de buurman werd hierdoor geïnspireerd ook een oude jas aan de man te geven. Toevallig was de buurman op deze oude jas nog erg gesteld. Toen de bedelaar ook deze aan brokken begon te snijden, kreeg buurman het erg te kwaad. Je had zijn commentaren aan zijn gade eens moeten horen. Toch verschilden de jassen kwalitatief of in ouderdom bijna niet. Het verschil in emotionele benadering en waardering speelden dus bij de persoonlijke reacties een grote rol. Na de overgang is de houding tegenover het achtergelaten lichaam in feite ongeveer als voorgaand. Wie zijn lichaam nog graag aan had willen trekken - leven in de stof dus - zal het te kwaad krijgen, wanneer zijn lichaam wordt ontleed e.d.

Vraag: Is zelfbeheersing altijd geboden? Voor een driftig mens is dit een grote opgave met gevaren voor hemzelf, terwijl een flegmatiek type zich als van nature beheerst. Wat is uw inzicht?

Antwoord: Ik heb de indruk, dat het woord beheersing hier op een verkeerde wijze wordt gebruikt en beschouwd. U schijnt te denken: wanneer je driftig bent, zul je bepaalde gevoelens moeten uiten, maar in de naam van het beheerst zijn, mag je dat toch niet doen. Dit is onzin. Stel eerder: Wanneer je driftig bent, ben je geneigd de energie negatief te ontladen op iemand die je - terecht of ten onrechte - als onderwerp neemt voor het geheel van je emotionele reacties. Je zelfbeheersing zal hierbij echter niet kunnen liggen in het onderdrukken van emoties en reacties. Dit is eerder een vorm van emotie-cerebrale zelfverminking. De zelfbeheersing is eerder gelegen in het aanvaarden van emotie enz., maar het bewust kiezen van een zo positief mogelijk doel om daarop dit alles te ontladen. Een vriend van mij zei eens: Wanneer je in je drift de behoefte voelt om iemand dood te slaan, ga dan naar buiten en begin hout te hakken. Het lijkt er erg veel op, je bui gaat snel voorbij, de lichaams oefening doet je goed en je houdt er nog iets bruikbaar van over ook.

Ik wil nogmaals met nadruk erop wijzen dat vele mensen zelfbeheersing verkeerd begrijpen. Zij menen dat zelfbeheersing betekent: slot op de mond, masker voor het gezicht en wat er ook gebeurt, verroer je niet. In feite betekent werkelijke zelfbeheersing juist dat je, ongeacht alles wat er in je bestaat en zich in je af kan spelen, meester blijft over jezelf, zodat je alle spanningen, krachten en gevoelens die er in je ontstaan, zó kunt uiten, dat je daar later geen spijt van zult hebben. Werkelijke zelfbeheersing berust dus op het steeds bewust kiezen van de wijze waarop je de gewekte krachten en emoties zult ontladen, terwijl je je daarbij niet laat leiden door de omstandigheden. Dus niet alleen op het bestaande reageren, maar bewust de reacties erkennen en ageren op een terrein, waarop je alle gewekte spanningen kunt ontladen zonder daarmee anderen te kwetsen.

Vraag: onverstaanbaar.

Antwoord: Dat laatste is meestal wel geïmpliceerd. Ieder reageert natuurlijk volgens opvoeding en aard. De bootwerker roept god en duivel aan op een voor velen schokkende wijze, wanneer hij boos is. De dominee zal mogelijk zeggen "God zegen u", terwijl hij voor zich daarmee dezelfde verwensing uitdrukt. In beide gevallen zou het natuurlijk beter zijn iets positiefs te doen dan met een dergelijke verbale reactie te volstaan. In beide gevallen zou het zeker beter zijn de door ontstemming ontstane energie te gebruiken voor nuttige arbeid. Het is dus niet de uiting op zich, althans de vorm daarvan, waarom het gaat. Indien u daardoor opgelucht wordt, mag u voor mij heus wel eens een keer vloeken, indien er geen betere weg is om uw gevoelens lucht te geven. Maar indien u weet dat iemand in het huis niet tegen dergelijke termen kan, raad ik u wel aan u eerst uit diens nabijheid te verwijderen, voor u de volheid van uw taalkundig geuite ontstemming doet losbarsten.

Vraag: Berust de acupunctuur op inwijding? Zijn acupuncturisten ingewijden? Er worden naalden van verschillende metalen gebruikt. Wat is daarvan de bedoeling? Kan iedere patiënt met acupunctuur behandeld worden, of is dit afhankelijk van de wil en de geestelijke instelling van de patiënt? Kunt u ons meerdere inlichtingen verstrekken over deze geneeswijze?

Antwoord: Inwijding? Indien u ook een arts als ingewijde beschouwt, hebt u gelijk. Maar acupunctuur is iets, wat je gewoon kunt leren, een vaardigheid. Maar de achtergrond van de acupunctuur schuilt in het taoïsme. Daarin hanteert men het principe van yin en yang. Wij hebben hierbij te maken met krachten die u mannelijk en vrouwelijk, maar eveneens in bepaalde gevallen, positief en negatief kunt noemen. Er is een verschil in waarde betekenis die men ook wel uitdrukt in zilver en goud. Wanneer wij naalden gebruiken van verschillende stoffen of metalen - oorspronkelijk gebruikte men naalden van goud, van zilver en van ivoor, nu gebruikt men ook wel naalden van staal en koperlegeringen, maar edelmetaal behoudt de voorkeur - zo gebeurt het volgende: Door het juist inbrengen van de naald wordt een stimulans in een weefsel tot stand gebracht en bovendien de levensstroom in het lichaam geraakt. Hierdoor ontstaat een toevoer van een bepaalde vorm van levensenergie - mede bepaald door het materiaal van de naald - en een stimulans voor nabijgelegen zenuwkooppunten. Er ontstaat een soort weerkaatsing in het lichaam, zoiets als weerpain bv., waardoor andere niet beroerde delen van het organisme gestimuleerd of geremd kunnen worden.

Het doel van de geneeswijze is het herstellen van een evenwicht door een compenserende onevenwichtigheid tot stand te brengen. De denkwijze hierbij herinnert aan de oude Europese geneeskunde, waarbij men sprak over het scheppen van een evenwicht tussen de elementen in het lichaam, waarbij vooral vuur en water van belang werden geacht. De werking van de acupunctuur kan zo groot zijn, omdat men door het laden van het levenslichaam niet alleen de zieke delen van het lichaam, maar in feite het gehele lichaam beïnvloedt. Men kan de werking van het zenuwstelsel beïnvloeden en bovendien de werkingen van delen van het organisme bepalen, mits men over voldoende kennis beschikt.

Maar niet altijd zal men alles kunnen bereiken middels deze acupunctuur. Dit moet u wel beseffen. Heb je te maken met narcose middels acupunctuur, zo is het van belang na te gaan welke operaties zo kunnen worden verricht. Er zijn n.l. ingrepen, waarbij een zone van de levensstroom wordt doorkruist, die men normalerwijze met gebruik van de naalden tijdelijk tracht kort te sluiten. Dit betekent dat de werking van de naalden weg kan vallen door een handeling tijdens de ingreep, die men niet tevoren kent. De volle pijn zal dan de patiënt plotseling treffen en schade kunnen veroorzaken. Bij ingrepen waar deze mogelijkheid bestaat, zal dus ook de geschoolde acupunctuur toegeven, dat het beter is een andere vorm van narcose te gebruiken. Er zijn ook situaties denkbaar, waarbij het organisme niet meer in staat is op korte termijn op de toegevoerde levenskracht en prikkels te reageren. Dan zal op een andere wijze moeten worden ingegrepen.

Acupunctuur mag volgens mij beschouwd worden als een in bepaalde gevallen doeltreffende therapie, maar kan zeker niet als een omvattende therapeutische vorm worden beschouwd. Het is een methode waarbij men veel kan genezen, zelfs zonder operatie, door de juiste krachten en

prikkels aan het lichaam toe te voegen, maar men zal niet bepaalde fouten die in het organisme opgetreden zijn, altijd zonder meer en in voldoende korte tijd kunnen herstellen. Beschouw acupunctuur dus als een aanvullende methode, niet als een vervangende methode.

Ten laatste wil ik opmerken dat niet elke mens een gelijke afstemming heeft. Dit betekent dat niet eenieder een even grote verandering van levensstromingen zal ondergaan, of evenveel krachten zal op kunnen nemen middels de gebruikelijke ingrepen van de acupunctuur. Sommige patiënten zijn beter geschikt voor deze behandelwijze dan anderen en tonen sneller resultaat. Wat als eindconclusie mij doet stellen: Niet alle patiënten en kwalen kunnen gelijkelijk goed middels de acupunctuur behandeld worden. Het naalden-systeem is inderdaad bruikbaar, maar blijkt soms vervangen te kunnen worden door op de huid gebrachte elektroden, die onder verschillende gelijkspanningen staan van rond 1 tot 12 volt. Door het aanleggen van verschillende voltages kan men effecten, die de acupunctuur middels naalden tot stand brengt, voor een groot deel eveneens bereiken. Hieruit blijkt dat de metalen naalden op zich niet voor alle ingrepen noodzakelijk zijn, maar dat zij bij gebruik kennelijk vervangend optreden voor aangelegde spanningen, zonder dat van een stoffelijk kenbare krachtbron kan worden gesproken.

Ten laatste: acupunctuur is een tak van wetenschap, maar vergt een grote ervaring bij gebruik. Iemand die acupunctuur juist wil praktiseren, zal er mee moeten rekenen dat een studie van rond 7 jaren nodig is om alles theoretisch voldoende te beheersen, terwijl daarnaast een stage van rond 3 jaren nodig zal zijn bij goede acupuncturisten, tijdens welke periode men voortdurend aanwezig is bij alle manipulaties en onder toezicht eigen gebruik van de naalden leert beheersen. Alleen iemand die een dergelijke studie met goed gevolg heeft volbracht, kan onder alle omstandigheden als goed acupuncturist optreden en zal de begeerde resultaten - binnen het kader van het mogelijke - altijd ook bereiken.

Vraag: Hoe weet je, dat de een meer geschikt is voor deze therapie dan de ander?

Antwoord: Dat bemerkt de vakman reeds na het inbrengen van de eerste naalden. Ik wijs erop dat men werkt met de levensstromen, zodat een vakman aan de lichamelijke reacties al snel ziet - gelaatsuitdrukking, lichaamshouding e.d. - of het gestelde contact juist is. Vaak zal men bij een niet juiste reactie alsnog trachten middels het inbrengen van meer naalden of het verplaatsen van een van de naalden, een betere reactie tot stand te brengen. Ik wijs erop dat niet alle plaatsen, waar een naald wordt ingebracht, nabij een zenuwknoppunt behoeven te liggen. In sommige gevallen kan de beïnvloeding van het zenuwstelsel bereikt worden door versterking van de levensstroom.

Wanneer men enige kennis heeft van het menselijke zenuwstelsel, zal men echter eerder een begrip en overzicht hebben van de voor naaldinbrenging geschikte punten. De verdeling in meridianen van levenskracht, die de Chinezen gebruiken, vormt hierop dan een goede aanvulling, zodat men sneller begrip krijgt voor hetgeen men tot stand brengt en ook eerder fouten zal kunnen vermijden. Dit ondanks het feit dat er geen algehele parallel te trekken is tussen de verdeling in meridianen en het zenuwstelsel van de mens. In feite werkt men met die meridianen ook nog, omdat de levensstromingen niet in ieder menselijk lichaam gelijk zijn. Door het aangeven van betrekkelijk brede banen kan een nadere bepaling van een punt van inbrenging op meer persoonlijke basis vereenvoudigd worden. Men begint met de naald in te brengen op een punt dat gemeenlijk nabij het middelpunt van een aangegeven baan ligt. Bij afwijkingen kan dan een scheef plaatsen van de naald vaak reeds een voldoende aanpassing betekenen. Gezien de nadruk die ligt op de gang van de levenskrachten langs bepaalde banen, is het verder van groot belang, dat een patiënt zich voor het inbrengen van de naalden zo goed mogelijk ontspant, zodat onevenwichtigheden zoveel mogelijk tot rust worden gebracht, zeker die welke door emoties in de mens worden veroorzaakt. In Korea is het ontspannen van de patiënt voor het begin van de operatie zelfs een belangrijk en onvermijdelijk deel geworden van de behandeling, in China denkt men daarover op het ogenblik schijnbaar iets afwijkend.

Vraag: Is er nog een occulte werking bij?

Antwoord: Vanuit het standpunt van een Nederlandse arts ongetwijfeld. Occult betekent duister. Duister is alleen datgene wat je niet begrijpt, volgens mij. Vandaar dit antwoord.

Vraag: Maar het is wel paranormaal.

Antwoord: Alleen vanuit het standpunt van hen die zich houden aan de in het westen geldende norm hiervoor. Het wil alleen zeggen, dat iets boven normaal is. En dat zal dus alleen het geval zijn wanneer je je gangbare normen lager hebt gesteld dan de bestaande mogelijkheid. Mensen gebruiken maar al te vaak woorden, zonder te beseffen wat zij daarmee feitelijk uitdrukken. Communicatie bv. betekent niet tegen elkaar aanpraten, maar eerder een uitwisseling, gebaseerd op begrip of het verkrijgen van een begrip aan beide zijden. Esoterische les is bv. in feite onjuist. Esoterie is: in jezelf, dit als tegenstelling tot exoterisch, datgene wat buiten je bestaat. De les kan dus alleen esoterisch worden, wanneer zij innerlijk verwerkt wordt en in het ik betekenis heeft gekregen. Maar ik wil niet te ver gaan met dit aanduiden van het veel voorkomende verkeerd gebruiken en zelfs begrijpen van verschillende woorden.

Vraag: Mededeling is toch hetzelfde als communicatie?

Antwoord: Ik kan iemand iets mededelen, zonder dat hij mij begrijpt. Bij communicatie is dit begrip geïmpliceerd. Maar ik stop met het leggen van wat zout op taalkundige slakjes.

Hopelijk is u duidelijk geworden dat termen als occult, paranormaal e.d., vooral het standpunt van de spreker bepalen en niet zonder meer de zaken omschrijven die hij vanuit zijn standpunt daarmee aan wil duiden. Wat u mogelijk ertoe kan brengen een juistere omschrijving te zoeken voor begrippen die u aan een ander wilt overdragen. Wat dan een werkelijke communicatie-mogelijkheid in de hand werkt.

Vraag: In balans van het lot door Trevor Ravenscroft wordt gezegd dat Hitler zichzelf beschouwde als reïncarnatie van Landolfus van Padua - 9e eeuw. Graaf van Acerra - 13e eeuw - en keizer Tiberius. Ludendorf zou de incarnatie geweest zijn van Paus Johannes VIII.

Antwoord: Hans en Grietje gingen op weg naar het bos... M.a.w. het gestelde is aardig, maar past niet bij de mens die bekend werd als Adolf Hitler. Hitler was inderdaad een mysticus, die in zichzelf geloofde, zowel als in de sterren. Hij kende nogal iets van de Germaanse mystiek, waarin echter geen plaats was voor reïncarnatie, zodat hij daarin niet geloofde. Hitler nam daarentegen aan dat een mens maar één enkele maal op aarde leefde, waarbij zij daden onbelangrijk waren, zolang hij maar een grootheid bereikte, waardoor hij tot de onsterfelijken kon gaan behoren en tot een soort halfgod zou worden. Een groot deel van de mystiek van het derde rijk, o.m. tijdens samenkomsten in het huis Waldheim tot uiting komende, was op dit bereiken van grootheid, verbondenheid met een oerprincipe ook, gericht. Opvallend is hierbij dat Hitler aan dergelijke bijeenkomsten slechts 2 keer deelnam. Wel namen anderen hieraan deel, waarbij vooral Göring uitmuntte, zowel in grote verwachtingen als kleurrijke kledij.

Door Goebbels werd de mystiek eerder beschouwd als een middel waardoor men de mensen gemakkelijker kon leiden en bezielen. De Germaanse mystiek die vooral in bepaalde kringen van de SS sterk bloeide, had dan ook vooral ten doel de trouw van de mensen te verzekeren, middels een bewust geschapen mythos, waardoor de gehoorzaamheid eveneens beter verzekerd was. Waaraan ik nog toe kan voegen dat een aantal mensen van de vroegere Stahlhelm en arbeidersbewegingen, die samen waren gekomen in de SA, niet gestorven zijn omdat zij mogelijke concurrenten waren voor Hitler, maar vooral omdat zij niet deel wilden nemen aan de opbouw van de mythos en zo mede de onaantastbaarheid van de Führer wilden verzekeren.

Indien wij even nadenken, zo zien wij dat Hitler iemand is, rond wie zowel tijdens zijn leven als na zijn dood allerhande mythen worden gesponnen. Dezen doen vaak aangenaam aan, volgen de mode en zijn goed verkoopbaar. Daarin bestaat zelfs de mogelijkheid legenden en historische gegevens te koppelen aan een persoon als Hitler, die door de meeste mensen nooit begrepen is en voor hen een raadsel blijft. Maar het geheel van Hitlers denken was oppervlakkiger dan velen onder u schijnen te veronderstellen. De meesten onder u beseffen dan ook niet, dat Hitler gedurende het grootste deel van zijn carrière niet de manipulator was, maar de gemanipuleerde.

Kort na de eerste wereldoorlog werd Hitler gemanipuleerd door nogal rijke mensen, die hun eigen bedrijven en macht veilig wilden stellen en in een rechtse politieke beweging een tegenwicht zochten te vormen tegen de revolutionaire neigingen in het volk. Zij wilden: Orde. De NSDAP was slechts een van de bewegingen die door hen werden gefinancierd en in feite bijna geschapen. Het is mogelijk wat tragisch, maar ik moet vermelden dat hij in de dagen van 1923 tot en met 1934 in toenemende mate gelden kreeg van ook Joodse mensen. Met Joods kapitaal heeft Hitler zijn eerste acties kunnen financieren en zijn stoottroepen - later SA - uit kunnen rusten.

Nadien blijkt Hitler voor een groot deel mede in zijn handelen bepaald te worden door grote belangengemeenschappen, waarin zaken als IG Farben en Krupp aan te treffen zijn. Eerst dankzij het feit dat hij door hen zowel als zijn volgelingen wordt aangemoedigd, zichzelf als onfeilbaar te beschouwen, komt Hitler tot meer zelfstandige besluiten. De aanval op Polen was de eerste daarvan. In 1941 maakt Hitler zich eerst werkelijk zelfstandig. Hij beschikt niet meer over de geheime raad en bijstand van degenen die hem in het zadel hebben geholpen en begint dan ook prompt de blunders te maken, waaraan zijn ondergang later te danken is. Ondertussen hebben deze beschermers en helpers echter ook in de dagen na 1941 grote kapitalen kunnen verdienen middels slavenarbeid en werd door hen een groot deel van de zo verkregen middelen in veiligheid gebracht, o.m. door dezen te beleggen in de USA en wel via banken in Zwitserland.

Dit is een wat ander verhaal dan hetgeen u aan mythen citeert. Maar het is een werkelijk gebeurd verhaal: het verhaal van een kleine man, die een zeer begaafd redenaar was, omdat hij geloofde in zichzelf en geloofde in alles wat hij sprak op het ogenblik dat hij het zei - en meestal niet veel langer. Het is deze man die wordt opgefokt tot een wereldkampioen volksmenner. Het is deze man die helaas op de duur vergeet kritisch te zijn t.a.v. zichzelf en zo o.m. het Duitse derde rijk ten gronde richt.

Dit helaas zullen velen onder u niet met mij eens zijn. Ik zeg helaas, omdat hierdoor de mythos werd versterkt van de noodzakelijke sterke man, de Führer, die niet kan falen. Kijk nu eens rond in verschillende landen, kijk naar al die militaire heersers, die met grote woorden doen alsof alleen zij kunnen weten wat goed is voor een volk - zelfs al verhongert het daaronder. Kijk eens naar mensen als Amin, kijk naar al die andere staatslieden. Bezie hun reacties eens onbevooroordeeld en zeg mij, of zij niet trachten het voorbeeld van Hitler na te volgen, ja, in feite nieuwe Hitlertjes zijn geworden. Zeker, de meesten onder hen hebben daarbij niet de steun en raad van grote maatschappijen en grote kapitalen. Die hebben een betere gemeenschap gevonden, van waaruit zij kunnen werken en heersen. Daarom zullen deze kleine dictators de mogelijkheid niet krijgen om een gooi naar de wereldmacht te doen en volstaan zij vaak met het uitmoorden van het deel van hun eigen bevolking, dat hen niet als een soort goddelijke en onfeilbare heersers wil erkennen.

Wanneer Hitler niet aan zijn eigenwaan ten gronde zou zijn gegaan, zou hij grote macht in de wereld hebben, zou men hem als groot staatshoofd overal eer bewezen zijn en zo een beledigen, of zelfs te openlijk bekritisieren van zijn handelingen in bijna alle landen op aarde verboden zijn. Dit ongeacht alles wat er in concentratiekampen gebeurd is en mogelijk nog zou gebeuren. Want dergelijke kampen bestaan in heel wat andere staten, ook wanneer die de uitroeiing mogelijk minder zakelijk aanpakken. Maar heel wat mensen zouden ook beseft hebben dat alle leiders kunnen falen. Want om aan de macht te blijven, zou Hitler zijn falen toe hebben moeten geven en daarmee zelfs in eigen land zijn mythe deels hebben moeten verstoren. M.i. zou dit veel mensen ertoe bewogen hebben met meer werkelijkheidszin te staan tegenover alles wat in zich fascistisch denkende staatslieden de mensen als waarheid, noodzaak, en enige waarheid plegen voor te leggen. Men moet beseffen dat Hitler dood is, dat nazi-Duitsland z.g. niet meer bestaat, maar dat het fascisme als een besmettelijke ziekte steeds weer uitbreekt.

In de praktijk was bv. Nixon ook een fascist in zijn optreden. En een groot deel van degenen die nu aan de macht zijn in de USA, hebben nog steeds deze fascistische mentaliteit. Zoals de wijze van optreden van de machthebbers in Rusland volgens mij wel degelijk fascistisch genoemd mag worden, daar het ook hen alleen gaat om het handhaven van hun macht, en een kleine groep

pretendeert in staat te zijn, de juiste wijze van handelen en denken voor een rijk met vele miljoenen mensen te bepalen. En als deze argumenten voor het voortsluipende fascisme in de wereld niet voldoende zijn, kunt u mogelijk nog eens verder om u heen kijken, ook wat dichter bij huis.

Ik hoop, dat dit voldoende was.

Vraag: Er bestaat nog steeds onzekerheid omtrent de uitspraak van o.m. oud Egyptisch en Latijn. Kunt u een tip geven?

Antwoord: Ik vraag mij af waarom. Want deze talen zijn dood. Het zou alleen betekenen dat iedereen om zou moeten gaan leren. Maar om een voorbeeld te geven: C in Latijn werd gemeenlijk als K uitgesproken, zodat Caesar klonk als Keaser. Waarvan overigens het Duitse Kaiser een afleiding was, zelfs reeds in de tijd van de Karolingen. Egyptisch is moeilijker omdat een deel van de klanken zingend werd gesproken, vooral in namen, waarvan ik hier geen voorbeeld kan geven. Spreek overigens de zaak maar uit, zoals u wilt. Want mensen spreken gemeenlijk alleen maar dode talen, wanneer zij denken daarmee bijna gestorven denkbeelden in leven te kunnen houden.

Vraag: Is het volgens u juist dat de Exodus van Mozes wordt herhaald door een groep mensen die veel publiciteit in de wereld zullen krijgen?

Antwoord: Uittochten zullen er in de komende jaren nogal wat zijn. Maar of je die, zelfs maar symbolisch, met Exodus kunt vergelijken, of met het optreden van Mozes, betwijfel ik. Dergelijke verhuizingen komen steeds weer voor wanneer groepen willen ontsnappen aan iets wat voor hen ondragelijk is. Zij zijn dan bereid eenieder daaraan op te offeren. Het lijkt mij goed dit te beseffen. Zelfs het volk van Israël kon het heilige land alleen winnen door het uitroeien van de oorspronkelijke bewoners. Vergeet dit niet. Er zijn ook in deze dagen bepaalde groepen die bereid zijn voor zich een beter land te winnen door de bewoners daarvan uit te roeien. Zoals velen hun doel bereiken door anderen het leven onmogelijk te maken. Wat ongetwijfeld ook publiciteit krijgt. Indien men in dit vluchten voor noodtoestanden etc. een geestelijke bedoeling wil lezen, zo vraag ik mij af of dit niet vooral gezien moet worden als een test, waarin de mens, geconfronteerd met zichzelf zowel als met de noden van anderen, zal moeten beslissen of hij bereid is alles aan zijn zelfbehoud op te offeren, dan wel zijn geloof of ideaal allereerst te laten gelden.

Vraag: Wanneer zullen de meesters het technisch geestelijk instrument voor contact tussen de aarde en de sferen officieel bekend maken, zodat de gehele wereld er kennis van mag nemen?

Antwoord: Dat gebeurt eerst, wanneer de mensheid daar ook rijp voor is en dat duurt volgens mij nog wel even. U dient echter een onderscheid maken tussen het gevraagde: een bekend maken door meesters van iets aan de gehele wereld, en de mogelijkheid door eigen werken en mogelijk, mede dankzij inspiraties, de middelen als mens te ontdekken in eigen wereld, waardoor een contact met de wereld van de geest mogelijk wordt. Dit laatste verwacht ik veel eerder. M.i. zal men tot tien à twintig jaar verder in de tijd, ook wel voor het grootste deel van de mensen een kenbare werkelijkheid omvattende reeks van uitvindingen gebruikt worden, waardoor contacten met de wereld van geest zonder meer plaats zullen kunnen vinden. Het merendeel, niet alle mensen. Want het is duidelijk dat iemand die een godsdienst verkondigt, er geen belang bij heeft, dat een mogelijke stem uit een hogere wereld hem erop wijst dat hij maar wat zit te zwammen.

Vraag: Hoe kan men een mens bevrijden van een aanhechting, of herkennen dat het een aanhechting is. Hoe kan men, wanneer men getrouwd is met iemand met een gespleten persoonlijkheid, deze het beste benaderen of aanpakken. Waarvan hangt de genezing af?

Antwoord: Indien een aanhechting aanwezig is, moet het mogelijk zijn middels een geschikt medium met die geest in contact te treden. Een aanhechting kan alleen duidelijk zijn, indien er sprake is van twee werkelijk verschillende persoonlijkheden met verschillende vaardigheden of talenten en niet slechts met twee verschillende karakters, die zeer wel twee zijden van een en dezelfde persoonlijkheid vormen.

Genezen kan men een aanhechting door contacten middels een medium. In Engeland heeft een bekend arts deze praktijk met goed gevolg gebruikt. Een andere methode is de elektroshock, die echter voor de persoon in kwestie lastig en zelfs schadelijk kunnen zijn. Deze laatsten brengen een scheuring in de aura teweeg, waardoor een afstoten van een aanhechting plaats kan vinden. Degenen die aangehecht zijn, doen dit overigens nooit bewust en met de wil een ander te kwellen. Wilt u bewijzen hebben voor een aanhechting, zo kunt u het proberen met hypnose, waarbij de aanhechting zich kan laten kennen en zich kan uiten, terwijl het eigen bewustzijn van de stoffelijke persoon is teruggedrongen.

Wat je moet doen, wanneer je getrouwd bent met een vrouw, die een gespleten persoonlijkheid heeft, weet ik eigenlijk niet. Ik zou zeggen: je hebt dan twee vrouwen in één en dat kan wel aardig zijn. In ernst: indien wij te maken hebben met gespletenheid, zo moeten wij aannemen dat een deel van de gehele persoonlijkheid langere tijd onderdrukt werd en soms nog wordt. Soms komt dit dan als een afzonderlijke persoon naar voren, omdat het ik hierdoor de aansprakelijkheid voor dit deel van eigen wezen ontkent. Vraag u dus eens af, onder welke druk de gehele persoonlijkheid staat, wanneer deze volgens ons zo lief en goed is. Ga na wat de "andere" persoonlijkheid tot uiting brengt, wordt dit duidelijk. Indien men in de benadering van de persoon een verbinding weet te vinden tussen de inhoud van het gehele ik en de nu meest voorkomende uiting, zullen de verschijnselen gemeenlijk sterk afnemen en na enige tijd geheel verdwijnen. Maar dan hebt u wel met een andere persoonlijkheid te maken, wat soms betreurd wordt, omdat degene die men zo graag wilde behouden, maar zelden de boventoon voert in de echte persoonlijkheid.

Vraag: Zouden ongeneeslijk verklaarde paranoïde patiënten toch nog door een goed medium genezen kunnen worden?

Antwoord: Dat ligt eraan. Deze kwaal komt meestal voort uit andere dan zuiver geestelijke oorzaken. In dat geval zul je er langs deze weg weinig aan kunnen doen. Hebben wij te maken met schizofrenie, die geen lichamelijke oorsprong heeft en kun je een van de persoonlijkheden benaderen middels een medium, dan lijkt mij inderdaad genezing bereikbaar, ook voor opgegeven gevallen.

Is dit voldoende?

Vraag: Voorheen kregen wij tegen het einde van het jaar een volle prognose, dit jaar niet. Heeft dit een bedoeling?

Antwoord: Wanneer je alle kwade kansen van dit jaar achtereen op zou sommen, zouden de mensen te pessimistisch worden. Dat is niet de bedoeling. Vandaar.

Vraag: Wat is een juiste voorstelling van: een planeet staat in een teken en in een huis? Een aanschouwelijk beeld a.u.b.

Antwoord: In een teken: De werkman heeft bepaalde instrumenten bij zich. Staat hij in een bepaald huis, dan betekent dit: hij zal zijn werkzaamheden voornamelijk beperken tot dit gebied.

Vraag: Indien planetaire werkingen materieel zijn, hoe kunnen zij dan invloed hebben op emotioneel en mentaal vlak?

Antwoord: Indien ik u een schop onder het achterwerk geef, is dit een zuiver materiële invloed. Ik vermoed echter op deze wijze uw emoties zeer sterk in beroering te kunnen brengen en ook uw denken te kunnen beïnvloeden. M.a.w.: emoties kunnen wel degelijk door stoffelijk omstandigheden worden gewekt, denken kan daardoor beïnvloed worden. Met eenvoudige subsone trillingen kun je mensen in een angsttoestand brengen, zijn stemming veranderen, zijn reacties en zelfs gedachtegangen beïnvloeden.

Stel dat de invloed van planeten in de stof voornamelijk voortkomt uit hierdoor bepaalde kleine storingen in zwaartekracht en stralingsverhoudingen. Dan zal alles hieraan onderworpen zijn. Het is uw gevoeligheid voor de invloed die bepaalt in hoeverre u zult reageren op de invloed en welke inwerking deze zal hebben op uw denken en gevoel. Hiermee wil ik mijn aandeel gaan besluiten.

Goedenavond.

Goedenavond, vrienden.

Wij gaan verder waar u opgehouden bent.

Vraag: Kun je zeggen dat een geest een aard heeft? Kun je de aard van iemand alleen zien tijdens het aardse leven?

Antwoord: De geest geeft een eigen karakter of karakteristiek, waarbij de eigen reacties een zeer persoonlijk karakter hebben en door ervaringen en wezensinhouden bepaald worden. De aard die die geest verkrijgt wanneer zij in de stof komt, verschilt hiervan echter vaak aanmerkelijk. Wat voor de meeste mensen een blijde mededeling is, daar zij nu weten van veel persoonlijke ellende af te komen, wanneer zij overgaan.

Vraag: Hoe ziet een geest er eigenlijk uit: A: voor een medegeest en B: voor een helderziende?

Antwoord: Voor een medegeest zie je er niet uit. Dat is gewoon geen gezicht. Er is alleen een totaalindruk. Voor een helderziende zie je eruit zoals deze je zou willen zien, en jij meent dat hij je wel zal moeten zien, om te begrijpen wat je hem wilt laten zien.

Wat volledig waar en zuiver is.

Vraag: Is emotioneel identiek met astraal?

Antwoord: Emotioneel is alles wat uit de gevoelens voortkomt en als zodanig voor een groot deel te wijten aan een oproer der interne secreties, wat een mens dan verkeerdelijk voor een zaak van het hart verslijt. Spreekt men over het astraal, dan spreekt men over een fijnstoffelijk voertuig, dat inderdaad emotionele invloeden kan weerkaatsen en dit ook vaak doet, ofschoon het geen eigen aard heeft en in zich niet de kwaliteiten bezit, waardoor van emotie als een astraal gebeuren kan worden gesproken. Een astraal heeft dus geen emotie, maar hoogstens een reactiemechanisme, waarvan de werking door stoffelijke of geestelijke gevoelens kan worden bepaald; zodat het niets te maken heeft met de verdere bewustzijnsinhouden die men mogelijk in het astraal heeft geprojecteerd. Het kan alleen emotioneel geprogrammeerd worden, doch kent zelf geen emotie.

Vraag: Zegt u mentaal, is dit dan exclusief of inclusief het stoffelijke denken? Wat is de relatie tussen dezen?

Antwoord: Een moderne uitdrukking, dus inclusief. De relatie tussen het geheel van het ego - tijdelijk geconcentreerd op een stoffelijk bestaan - en het mentale denken is: Zover gevoelswaarden en intense beleving van gedachtenbeelden een rol spelen, zal het ego deelhebben aan alle mentale reacties. Het werkelijke ego kan trachten zich uit te drukken binnen het hersendenken, maar slechts ten dele, terwijl het merendeel van de in het mentale gelegde gegevens terecht komen in het onderbewustzijn en zo bepaalde associatievormen kan bevorderen, waardoor althans enigszins in het waakbewustzijn iets van het werkelijke bewustzijn van een ik weerspiegeld kan worden.

Bent u er nu achter? Niet? Dan nog eens heel eenvoudig:

Een astraal is een niet bezielde voertuig, dat alleen kan weerkaatsen wat in een persoonlijkheid die het bestuurt, aanwezig is. Spreek ik over een mentaal voertuig, dan heb ik het over een bewustzijnsvorm die voortkomt uit de interactie van stoffelijk en geestelijk bewustzijn. Dit mentale zou invloed hebben op het astrale: er is denken en emotie mogelijk.

Het astrale kan echter nooit invloed hebben op het mentale dan door waarnemingen die het mentale middels het astrale doet. In zich bezit het astrale geen mogelijkheid nieuwe invloeden te scheppen. Het kan alleen daarin geprojecteerde invloeden weerkaatsen.

Nu duidelijk? Ja?

Vraag: Indien het ego van de mens steeds toeneemt, steeds meer indrukken, gehechtheden enz. krijgt, hoe raakt de mens dan zijn aard kwijt? Hoe kunnen na de dood alle opgestapelde gebondenheden verdwijnen?

Antwoord: Die gebondenheden kunt u het best zien als een soort gas, dat uit de ballon ik langzaam ontsnapt, omdat deze poreus wordt onder invloed van hoger licht. Waarmee ik u niet voor of na de dood voor windbuil uit wil maken, maar wil zeggen: het werkelijke bewustzijn staat los van het stoffelijk bewustzijn in al die aspecten die mede bepaald worden door het stoffelijk voertuig en de beperkingen van besef en waarneming, daaraan eigen, omvatten.

Door een groter overzicht in de geest sorteert je uit het geheel van de opgedane ervaringen steeds weer dat uit, wat werkelijk belangrijk is, terwijl je andere zaken, die mogelijk eens belangrijk leken, nu beseft als te zijn van een microscopische betekenis zover het eigen innerlijk evenwicht betreft. Dezen vormen als besef een achtergrond, die niet meer bewust beleeft of beseft wordt en op verdere reacties en erkenningen ook geen invloed meer zal uitoefenen. Dat is de bevrijding.

Eenvoudiger gesteld: Een menselijk bewustzijn maakt van vele muggen voortdurend weer olifanten en beschouwt zichzelf dan mogelijk zelfs als de grootste olifantendresseur ter wereld. De geest ziet zuiverder en beseft, dat het muggen zijn. Het reageert dan ook: niet verder op door fantaseren, maar terzijde stellen, weggagen of desnoods doodslaan, want er zijn vele zaken die belangrijker voor mij zijn.

Vraag: Indien a, b bedriegt, van hem profiteert of hem overheerst, maar b vindt dit niet erg, krijgt a er dan oorzaak en gevolgwerkingen over, moet hij er dan voor boeten?

Antwoord: Het is niet belangrijk wat b denkt en voelt in dit geval. Belangrijk is wat a in zichzelf voelt en nastreeft. Naarmate a in zich de onjuistheid van zijn streven en handelen zuiverder erkent, zal hij hierdoor meer belemmerd worden in zijn mogelijkheden om zich verder te ontwikkelen. Wat als boete kan worden voorgesteld.

Geen vragen meer? U bent uitgevraagd? Dan weet u wat er komt. Sommigen beginnen al te zuchten. Maar indien u mij een paar woorden wilt voorleggen, zal ik zien wat ik daarmee op mijn manier kan doen:

Lariekoek: Datgene, wat de meeste mensen aan anderen als wijsheid proberen te verkopen.

Wijsheid: Datgene, waardoor je beseft hoeveel gebreken je hebt en zo de mogelijkheid verkrijgt om de weinige positieve kanten die je bezit, beter te gebruiken.

Geheim: Datgene, waarvan niemand iets moet weten. Want wanneer u een geheim kent, kunt u het toch niet stilhouden en wanneer meerderen het weten, is het geen geheim meer.

Schijnvertoning: Wat zou u zeggen van EEG-vergadering?

Portugal: Een land met een politiek gespleten persoonlijkheid.

Krul: Iets wat sommigen van natuur uit in het haar hebben, anderen ten koste van een permanente wave duur kopen en bovendien iets, wat de meeste mensen in hun denkwijze plegen te vertonen.

Krul: Gewoon krul. Die gebakzaak. Indien het voor u belangrijk is, wil ik dit dan omschrijven als een vergaan Jugendstil jeugdsentiment.

Wansmaak: De beoordeling van een bepaald aspect van uiterlijkheden door de ene tijd. Waarna de andere tijd het belangrijk en toch wel interessant, en de daaropvolgende periode het kostbaar antiek pleegt te noemen.

Regenboog: Iets, waarin de mens gelooft als aankondiging van het einde van een zondvloed. Maar de ervaring heeft geleerd dat dat niet klopt. Want je ziet hem even en dan is het weer regen, vaak compleet met donderen.

Hebben jullie geen zin meer? Dan ik ook niet. Of is er nog iets wat u wilt horen?

Reflex: Er zijn vele omschrijvingen mogelijk hiervan. Maar een van de betere luidt volgens mij: reflex is een onmiddellijke en automatische reactie op een bepaalde indruk, waarbij je de reactie zelf niet bewust beheerst. Toch zul je in vele gevallen de je treffende indruk hebben verwenst. Dan ben je meestal blij met de reflex, die is opgetreden. Zoals de patiënt dacht die op zijn reflexen getest werd en per ongeluk zijn kniereflex zag worden tot een trap tegen een deel van een medische anatomie.

Een experientie: Dat is een draaiorgel in ruste...

U bedoelde waarschijnlijk een experiment. Daarvan kun je zeggen: dit is een proefneming, waarbij je hoopt tevoren reeds te weten wat er gebeuren zal. Maar wanneer de zaak eenmaal loopt, blijkt het toch weer anders te zijn.

Eerste kamer: Ik zou hiervoor zeggen: de eerste kamer is de slaapkamer van het parlement, waarin oudere parlementariërs hardop plegen te dromen.

Marskramer: Dat is zeker een steek onder water. Maar ik zal u dit vertellen: Een goede marskramer is iemand die hetgeen hij meesjouwt, aan anderen zo begeerlijk weet voor te stellen, dat hij zelf krijgt wat hij begeert, zonder daarvoor meer te geven, dan hij kwijt wil zijn.

Vrije wil: Datgene, waarover een mens kan beschikken, wanneer hij eerst ophoudt zich over zichzelf illusies te maken en ook zijn illusies terzijde stelt, die hij heeft over eigen mogelijkheden, vermogens en belangrijkheid. Eerst dan ben je werkelijk vrij, omdat je dan beseft welke keuze voor jou werkelijk mogelijk is en dus bewust kunt bepalen wat je wilt zonder steeds weer in je streven te falen en anderen daarvan de schuld te geven.

Vrijheid: Datgene wat wij alleen werkelijk kunnen bezitten, wanneer wij bereid zijn onszelf beperkingen op te leggen, in plaats van te doen, alsof er geen beperkingen voor ons bestaan en zo ofwel door eigen onvermogen dan wel door het ingrijpen van anderen geleefd te worden.

Vraagbaak: Bijvoorbeeld de ODV op vragenavond. Kortom, iets wat antwoord geeft op alle mogelijke vragen, waarbij verondersteld wordt dat de antwoorden redelijk juist zullen zijn.

Baker: Volgens een oude zegswijze: iemand die aansprakelijk kan worden gesteld voor vele praatjes, die op het ogenblik de ronde doen. Ook wel: degene die het kind haalt, wanneer dokter er geen tijd voor heeft en ervoor zorgt tot moeder er weer kracht voor heeft.

Maskerade: De menselijke samenleving in haar huidige sociale politiek en economische vorm.

Carnaval: Het ogenblik, waarop de mens zich durft ontmaskeren, dankzij het feit dat hij een masker op heeft.

En daarmee komen wij dan aan het punt, waarop ik aan het geheel een slot moet breien. Vooruit dan maar. Ik ben dan wel geen geitenbreier, maar een slotwoord kan ik nog wel aan elkaar breien. Neen, neen, neen. Dat denkt u toch werkelijk verkeerd. Ik trek wel gekke bekken en spreek misschien wel eens op een minder gangbare wijze tot u, maar dat heeft andere oorzaken:

Wanneer ik alles plechtig zeg, zo zegt u mooi en gaat over tot de orde van de dag zonder nog eens na te denken. Maar van al die grappen blijft toch altijd wel iets hangen. En dan hoop ik maar dat u achter de grap de ernst ziet die er wel degelijk deel van uitmaakt.

Maar nu op naar het slotwoord. Geeft u mij maar eens een paar woorden, dan zal ik zien, wat ik ervan kan maken.

Reactie: Idioot.

Antwoord: Dank u, hopelijk bedoelt u het niet persoonlijk. Wie volgt. Mag ik dit gemengd koor verzoeken per woord even apart en solistisch op te treden?

Reactie: Waterlelie. Helderziendheid

Antwoord: Ik zou zeggen dat iemand die een bron van helderziendheid zoekt in een waterlelie maar een idioot is... Maar helder zien kan ook wel eens betekenen: duidelijk iets beseffen. In deze zin wil ik dit begrip opnemen. Luister maar eens goed:

Zeggen: je bent idioot,
omdat je niet als anderen reageert
en niet zo goed leert
als een ander
belangrijk acht.

Noemen je een idioot.
Maar in jezelf klopt het leven,
in je leeft de macht van het bestaan.
Zoals een waterlelie
wortelen misschien
de waarden van je bestaan
in onbegrepen donkerheid.

Maar lichtend komt je vreugde boven,
bloeit als een waterlelie,
lachend in de zon,
die over het water glijdt
en flirten kan, zelfs
met de zon.

Zij noemen jou een idioot.
Kom, lach maar wat,
grijns maar wat,
geniet maar
van zon en ook van leven,
dat diep in je bestaat.

Want al die mensen,
die zo denken,
alles weten,
alles vormen schenken,
zijn meer verantwoordelijk voor al,
wat in de wereld vergaat.

Ze noemen je een idioot,
omdat je spelen wilt
en lacht en de waarde van het kleine
verstaat.

Daarbij wil ik het eigenlijk maar laten. Want ik vind dit zelf treffend waar en helder van inzicht uitgedrukt. Of meent u, dat het de wijzen zijn die de wereld tot een lichtend en vrolijk geheel weten te maken?

Idioten, clowns, de mensen die men dwaas acht, weten in de wereld nog hun vreugde te vinden. Zij leven nog intens, zij kunnen van niets nog iets maken en van het onbelangrijkste een lach of

een ogenblik van geluk puren. Ik wil maar zeggen: idioten zijn vaak betere mensen dan wereldverbeteraars, die alles verbeteren, behalve dat ene, waar het op aan komt: de kans van een mens om gelukkig te zijn en bewuster te leven.

En daarmee komt voor mij het pijnlijke ogenblik: het moment waarop ik niet langer meer naar een geleende stem kan luisteren en belangstellend en tevreden naar mijn eigen woorden kan horen.

Maar ik wil rekening houden met anderen en wens ook u zeker al het goede. Dientengevolge geef ik u de kans iets van uw tijd nu beter te gaan gebruiken en wens ik u allen een:

Goedenavond.

N.B.

In verband met het vaststellen van het programma voor het komende jaar zou het Bestuur gaarne suggesties ontvangen van de leden voor te behandelen onderwerpen op discussie-avonden, eerste vrijdagen en tijdens bijeenkomsten te Hilversum. Ingekomen voorstellen zullen rond half april worden voorgelegd aan de geestelijke leiding. Eventuele voorstellen gaarne richten aan de secretaris en inzenden voor 20 februari a.s.
red.

d.d. 31 januari 1975